

[Lundberg.]

havde jeg refereret rigtigt. Dagen efter kommer det personlige Brev til mig, som sendes ud til hele Danmarks Presse, og som altsaa maa betragtes som et officielt Dokument. I dette siger han altsaa overhovedet, at jeg sandfærdigt har refereret de Meddelelser om Statsministerens Udtalelser, som Professor Bentzon gav i Mødet den 29. November. At Professoren derefter ikke er enig med mig i, at dette, at Ministeren kommer med Udtalelser, som bringes videre til Raadet om, at han ønsker Vurderingerne forhøjet, er et Forsøg paa Paavirkning — ja, derom maa jo enhver have sin Opfattelse. Jeg tror ikke, der er mange i denne Sal, som tvivler om, hvad der var Meningen med denne Henvendelse.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Holstein sagde, at han følte sig ikke forpligtet til at offentliggøre, fra hvem han havde sin Viden om Højesterets Votering. Det er et Standpunkt, som der ikke er noget at sige til. Men deri ligger altsaa, at det ærede Medlem har sin Viden et Sted fra... (*Holstein:* Selvfølgelig; tror De, jeg digter?). Men efter den Maade, det ærede Medlem tog hele Sagen paa, kunde det synes, som om han i sine Udtalelser var kommet lidt længere ud, end han selv ønskede. Men altsaa, det ærede Medlem ved noget om Voteringen i Højesteret. Med andre Ord: det, der er tilbage, er altsaa dette, at det ærede Medlem har haft Adgang til at faa at vide noget om, hvorledes Voteringen er sket i Højesteret. Det er det opsigtsvækkende; og jeg tror, det vil være af nogen Betydning i den kommende Tid ved Bedømmelsen af den offentlige eller hemmelige Votering i Højesteret.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at naar den højtærede Statsminister i Finansudvalget sagde, at han maatte selvfølgelig drage Omsorg for, at der ikke procederedes imod den afsagte Højesteretsdom, maa man heroverfor huske den Kendsgerning, jeg fremdrog før, at denne Højesteretsdom foreligger til Efterlevelse for de Organer, den tager Sigte paa, deriblandt Over-Skyldraadet. At Statsministeren i Dag har erkendt, at den Procedure, som Kammeradvokatens Repræsentant, Højesteretssagfører Kemp, har ført overfor Over-Skyldraadet, var han ganske enig i, vil altsaa med andre Ord sige, at der ikke var nogen som helst

Grund til at give Instruktioner paa det Omraade, da Kammeradvokaten selvfølgelig hidtil har holdt sig indenfor denne Grænse. Hertil føjedes endnu det næste Led af Kæden, at Professor Bentzon offentligt udtaler, at Statsministerens Udtalelser til Højesteretssagfører Kemp var rigtigt refereret af det ærede Medlem Hr. Lundberg; med andre Ord, det var et Paalæg om at gaa til en mere moderat Procedure i den kommende Højesteretssag.

Jeg vil dog spørge, om ikke det, der her foreligger, som det kan kædes sammen Led for Led, er et Udtryk for Ministerens personlige Opfattelse og personlige Sympatier. Men det, der er Værdien i den Diskussion, der er ført her i Tinget, er dette, at da Statsministeren skulde tale til Offentligheden, var der ikke nogen Tvivl om, hvad han burde sige i Sagen.

Ordføreren (Aksel Jensen): Jeg vil blot gøre den lille Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Lundberg, at naar Over-Skyldraadets Formand efter at have læst det ærede Medlems Fremstilling i „Social-Demokraten“ udsteder Erklæringen af 7. December, hvori han tager bestemt Afstand fra, at der af Landbrugsministeren skulde være gjort Forsøg paa at øve Tryk paa Over-Skyldraadet, saa synes jeg, at det ærede Medlem maa kunne forstaa, at en saadan Erklæring kan han ikke komme udenom.

Lundberg: Det er ikke bestridt af Landbrugsministeren, at han har forsøgt gennem Over-Skyldraadets Formand at give Udtryk for eller har givet Udtryk for, at han ønskede disse Vurderinger forhøjet. (*Landbrugsministeren [Madsen-Mygdal]:* Det er bestridt!). Nej, det har Ministeren ikke gjort endnu; det vil den højtærede Minister maaske være saa venlig at gøre. Ministeren har overfor Over-Skyldraadets Formand erklæret, at han maatte mene, at disse Vurderinger maatte kunne sættes op; og han motiverede, hvorfor han mente dette. Det er en Indblanding fra en politisk Ministers Side i et neutralt Raads saglige og overvejende Vurderingsarbejde.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg gerne stille det Spørgsmaal, om han mener, at det her debatterede kan være upaavirket af en Højesteretsdom, der er faldet efter den første Vurdering; thi da synes jeg nemlig, at vi ikke mere har synderlig Brug for Domstolene. (*Dahlgaard:* Jeg forstaaer ikke,